

Guy Slabbinck

1 juni om 00:57 · 🌐

A BURNING BUSH (Guy SLABBINCK/NK Gallery Antwerpen)

tekst: Johan Debruyne

Niet het vele is goed, maar het goede is veel... Het was heet, zondag. Ook en zeker in Antwerpen. Ik zou er werk zien van meer dan een 11-tal topkunstenaars uit ons land. Er was bij Philips een zogenaamd "kijkmoment". Over enkele weken wordt dan een werk van Tuymans, Fabre, AMVK, De Bruyckere, Braeckman etc. geveild in Londen. De opbrengst wordt hopelijk een fameus financieel hart onder de riem van mijn geliefd kunstenmagazine (hART). Ik heb de werken gezien en heb van al die kleppers uiteraard al heel wat gezien, dus overdonderd was ik niet. De sfeer zat goed. Ook de warmte, nu bedoel ik niet het weer an sich, was écht en deed deugd. Voordien had ik in de NK Gallery het nieuwste werk van kunstschilder Guy Slabbinck gezien. Onder de titel "A Burning Bush" verzamelt hij er zowel monumentale als qua formaat meer bevattelijke werken. Enkele hebben absoluut mijn hart gestolen. Uiteraard vergeet deze dierenvriend niet de blik van de aap in een wirwar van takken, maar ik zal een hele tijd met een... bootje in mijn hoofd zitten. "In dreams" heet het werk. Voor mij het allerbeste, dus. De figuur in het bootje schildert de zee of is het een meer? Dit werk van Slabbinck dat door collega-criticus Willem Elias (begeleidende tekst) in globo vooral als "wild" (verwijzing naar o.m. de "Neue Wilden") en bevrijd wordt omschreven, straalt niets dan beheersing, geduld en passie uit.

Het gebeurt wel vaker dat ik thuiskom met een enkel beeld in mijn hoofd. De rest (bewust?) heb gebannen. Willem Elias geeft de bezoeker (de tentoonstelling in de NK Gallery loopt nog tot 23 juni) een situatieschets mee. Hij geeft Guy Slabbinck een plaats in de geschiedenis van de schilderkunst. Vooral omdat Slabbinck - hij was ooit onstuimiger met verf - zich zaken uit die geschiedenis toe-eigent, maar dit op een heel bijzondere en telkens weer andere en toch herkenbare manier. Een merkwaardige en bijzondere tentoonstelling. Ik moest er opnieuw aan denken toen ik naar "De Afspraak" keek en Koen Fillet aan tafel zag zitten. De radioman wisselt zijn microfoon voor verf en doek in. Hij kan wat, maar gaf ruitelijk toe daar te zitten omwille van zijn faam als radioman. Ik hou van Koens werk, maar Slabbinck is meer een buitenbeen. U moet maar eens gaan kijken wanneer u in Antwerpen bent.

